

Lang duurde de opgewektheid niet. Plotseling verviel hij tot de diepste mistroostigheid, tot algeheele uitputting, waaruit alleen het hartelijke woord van Vondel hem kon wakker roepen. Langzaam echter kwam er op den duur meer rust en zelfbeheersching. Hij worstelde niet langer tegen den daemon in zijne binnenborst. Hij leerde berusten en hopen. De fijne plant van het godsdienstig leven, gedurende zijne wilde jeugd door de ruwe stormvlagen der zinnelijkheid in zijn hart bijkans verstorven, hief het hoofd weer op, en herbloeide. Hij bekende gaarne, dat hij op den dwaalweg had rondgezworven, maar dat hij nu bekeerd was tot beter inzicht.

In de maanden Juli en Augustus 1618 scheen groote kalmte voor hem aan

Hij las de proeven

te breken. Hij haastte zich met zijn letterkundig werk. Hij voltooide zijn *Stommen Ridder*, en koos voor de koorzangen zijne fraaiste „aendachtige” liederen. Hij las de proeven voor de eerste uitgaaf zijner kluchten en voor een nieuwen druk zijner *Lucelle*. Voor het overige wendde zijn geest zich af van het letterkundig kabaal en de letterkundige twisten tusschen Oude Kamer en Academie. Als zijn vriend Coster soms een oogenblik met hem kwam spreken, toonde hij zich geheel onverschillig voor al wat hem vroeger belang had ingeboezemd. Zelfs de naam van Rodenburgh

was niet meer in staat den ouden kampioen in hem wakker te roepen. Coster's mededeelingen omtrent den ernstigen staat van zaken in Holland, omtrent den strijd van de Contra-Remonstrantsche gewesten, gesteund door Prins Maurits, tegen de meerderheid der steden van Holland en Utrecht, onder aanvoering van den Advocaat met Grotius, Ledenbergh en Hogerbeets, ontroerden hem nauwelijks. Het feit, dat den 31sten Juli 1618 heel Holland deed ontstellen, de *coup d'état* van Maurits op de Neude te Utrecht, ont-